

ספר שמואל ב'

פרק ה'

כל שבטי ישראל באו לדוד לחברון והציעו לו שהוא ימלוך עליהם, דוד כרת אתם ברית והם משחו אותו למלך.

דוד מלך בחייו במשך 40 שנה, בחברון נהיה מלך בגיל 30 למשך 7 שנים ו6 חדשים, ובירושלים מלך 33 שנים.

דוד נלחם ביבوسی שגרו בירושלים ולכד את מצודת ציון למרות חוזקם הרב של היבوسی שהתפארו שאפילו עיוור ופיסח מתוכם ינצחו את חיילי דוד, הוא הבטיח שכר רב למי שיכה את היבوسی ויכבוש את המגדל שנקרא צנור.

דוד התיישב במצודה וקרא את שמה עיר דוד, הוא בנה מהחומה הנמוכה ופנימה. דוד הלך וגדל כיון שה' עזר לו, חירם מלך צור שלח לדוד שליחים שנשאו עצי ארז ואומנים לעבודות עץ ואבן והם בנו לדוד בית.

דוד התחתן עם נשים ופלגשים מירושלים נוספות על אלו שכבר נשא בחברון ומהם נולדו לו: שמוע, שובב, נתן, שלמה, יבחר, אלישוע, נפג, יפיע, אלישמע, אלידע, אליפלט.

פלשתים שמעו שישראל המליכו את דוד ובאו להלחם אתו בעמק רפאים, הוא ירד למצודה ושאל בה' האם ילחם בפלשתים והאם ה' יתן אותם בידו ה' אמר לו שיעלה וינצח, דוד הכה את הפלשתים וקרא את שם אותו המקום בעל פרצים. בפעם השניה שבאו להלחם בעמק רפאים ה' ענה לו שלא ילחם איתם פנים מול פנים אלא ילך מאחוריהם ממול עצי הבכאים וכאשר ישמע קולות צעדה בראשי העצים ילחם בפלשתים, דוד עשה כדברי ה' והכה את פלשתים מגבע עד בואך גזר.